ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18 Μαΐου 1922 Π'τρου και των σύν αυτώ Σελήνη 4 ημερών

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 25

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Έτος ΣΤ'. Αριθ. 1692 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Γραφεία Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'

ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΘΥΡΑ

Ὁ «Ἐλεύθερος Τύπος» Ἀθηνῶν, ἐδημοσίευσε πρό τινος ὅτι ὑπουργοῦ ὄντος τοῦ κ. Στράτου ἐξεχάρη ἡ ἐπανάστασις τοῦ Γουδί. Ἐπεκαλεῖτο δὲ τοὺς οἱονοσκόπους νὰ ἐξαγάγουν συμπεράσματα ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν εἶναι καὶ πάλιν ὁ κ. Στράτος, ἐνῷ ἡ κατάστασις ἡ σημερινὴ εἶναι ἀσυγκρίτως χειροτέρα τῆς τότε.

Εἰς ἀπάντησιν τούτων ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» ἐσκάρωσε δίστηλον περίπου ἄρθρον, πειρωμένη νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὰ ψυχολογικὰ αἴτια τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Γουδὶ δὲν ὑφίστανται σήμερον. Ὅτι ὁ κ. Στράτος ἦτο εἷς ἐκ τῶν ρηγάντων τὸν σπόρον τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης. Ὅτι ἡ σημερινὴ ἄνοδος τοῦ κ. Στράτου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἀντὶ νὰ προσοιωνίζεται νέαν ἐπανάστασιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἧς μετέχει, ἐγγυᾶται ἀντιθέτως τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἰδεῶν του καὶ τοῦ προγράμματός του. Ἐν τῇ διοικήσει. Συνιστᾷ δὲ ἐν τέλει «ὀλίγην ὑπομονὴν, διότι δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ πεισθῇ—ὁ «Ἐλεύθερος Τύπος»—ὅτι ἡ ἀνάρρησις τοῦ κ. Στράτου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν σημαίνει ἀκριβῶς τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἰδεῶν ὑπὲρ ὧν τοσοῦτον ἠγωνίσθη καὶ δι' ὧν σταθεροποιεῖται ἡ παροῦσα κατάστασις καὶ ἄγει εἰς ἐξέλιξιν αὐτῆς ὁλοωδόλου ἀντίθετον ἐκείνης ἣν συμπεραίνει».

***

Ἡ ἱστορικὴ ἀνασκόπησις τῶν γεγονότων εἶναι πάντοτε ὁ ἀσφαλέστερος ὁδηγὸς πρὸς ἐξαγωγὴν θετικῶν συμπερασμάτων. Νομίζομεν ὅθεν ὅτι καὶ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς πολιτικούς τους μὴ θέλοντας νὰ βλέπουν τὰ πράγματα μὲ τὸ πρίσμα των ἰδίων ἀποκλειστικῶς ἀντιλήψεων καὶ συμφερόντων, δύναται κάτι ὠφέλιμον νὰ προκύψῃ καὶ πολλὰ ἐπωφελῆ διδάγματα νὰ ἀντληθῶσιν ἐκ τῆς ὑπομνήσεως τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς τῶν γεγονότων καὶ τῆς ἐρεύνης τῶν αἰτίων αὐτῶν.

Ὁ κ. Στράτος ἀμφισβητεῖ τὴν ὕπαρξιν ὁμοιότητος μεταξὺ τῆς προκαλεσάσης τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Γουδὶ καταστάσεως καὶ τῆς σημερινῆς. Ὁποία τις ἦτο ἡ πρὸ τοῦ Γουδὶ κατάστασις καὶ ποῖοι λόγοι τὴν προεκάλεσαν;

Δώδεκα ἔτη πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Γουδί, τὸ 1897, πρωθυπουργοῦντος τοῦ Δηλιγιάννη εἶχεν ἐκραγεῖ ὁ Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος. Κατόπιν ἐλαχίστης ἀντιστάσεως, οἱ Τοῦρκοι διέβαινον τὰ σύνορα καὶ προελάσαντες ἐστρατοπέδευσαν εἰς Δαμίαν κρούοντες τὰς πύλας τῶν Ἀθηνῶν. Τῇ ἐπεμβάσει τῆς Ρωσσίας ἐτερματίσθη ὁ πόλεμος μὲ τὰ γνωστά του ἀποτελέσματα. Οἱ τότε πολιτικοὶ ἀνάνδρως καὶ ἀδυτειδήτως ἐπέρριψαν τὰς εὐθύνας τῆς ἥττης καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἀνευθύνους παράγοντας, ὅπως καλύψουν τὰς ἰδίας αὐτῶν εὐθύνας. Ἀργότερον ἀντέστον εἰς τοὺς παράγοντας τούτους ὑπεύθυνον διαχείρισιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, ἐξ ἧς προέκυψαν διακρίσεις καὶ ἐθημιουργήθησαν παράπονα μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν. Ἐξ ἄλλου ὁ λαός, ὁ ὁποῖος καὶ τότε προθύμως προσέφερεν ὅ,τι τοῦ ἐζήτησε τὸ Κράτος καὶ ὅτι τῷ ἐπέβαλον οἱ διέποντες τὰς τύχας του, ἔβλεπεν ὅτι ἡ κατάστασις βαίνει ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χειρότερον. Ἡ ἐπικρατοῦσα φαυλοκρατία, ἡ ρουσφετολογία, ἡ ἀναλγησία ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους καὶ ἡ ἀδιαφορία ἀπέναντι τῆς ὀγκουμένης ἀγανακτήσεως τοῦ λαοῦ ἤρχισεν ἤδη νὰ δημιουργῇ δυσμενῆ ἀτμοσφαιραν κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν, τοὺς ὁποίους ἀναφανδὸν κατηγόρει ὁ λαὸς ὅτι περιέφερον ἀσκόπως τὴν σπάθην των ἐπὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν πεζοδρομίων ἀποβλέποντες μόνον εἰς τὰ ἀξιώματα καὶ τὰ γαλόνια.

Ἡ κατάδηλος λαϊκὴ ἀγανάκτησις ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ δημιουργία εὐνουμένων καὶ μὴ μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν του στρατοῦ ἐξ ἄλλου, ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν κήρυξιν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Γουδί, ἡ ὁποία καὶ διὰ τοῦτο ἀπέβη ἀναίμακτος. Διότι μεταξὺ στρατοῦ καὶ λαοῦ ἐπεκράτει ἁρμονία σκέψεων, ὅσον καὶ ἂν τὰ ἐλατήρια τῶν σκέψεων τούτων δὲν ἦσαν ἀπολύτως τὰ αὐτά.

Ὁ στρατὸς ἀποβλέπων βεβαίως εἰς τὴν γενικωτέραν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους, εἶχεν ἀναμφιβόλως ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ὁλονὲν ἐκπίπτοντος γοήτρου καὶ τῆς ἐλαττουμένης ἐπιβολῆς του ἐπὶ τοῦ λαοῦ. Ὁ λαὸς ἐπιδιώκων τὴν γενικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως καὶ ἔχων βαθεῖαν ἐν τῇ ψυχῇ του τὴν δύνην ἐκ τοῦ αἴσχους τοῦ 1897, κατενόει ὅτι ἡ ὁ ἀδύνατος οἱοῦδηποτε πρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἄνευ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν ἐπιβαλλομένην περιωπήν.

Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ἐπὶ τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν βλέψεων, συνεταυτίσθησαν αἱ ἰδέαι λαοῦ καὶ στρατοῦ καὶ διὰ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Γουδὶ ἐτέθησαν ἐκποδῶν ὅλοι οἱ πολιτικοὶ παράγοντες οἵτινες ἐθεωρήθησαν, καὶ ἦσαν ὄντως, καὶ τοῦ οἰκτροῦ κατανεύματος τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς καταπτώσεως τοῦ γοήτρου τῶν ἀξιωματικῶν οἱ κύριοι αἴτιοι!....

***

Εἰς ὁμοίαν καὶ χείρονα τῆς προηγηθείσης τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Γουδὶ κατάστασιν εὑρίσκεται καὶ σήμερον ἡ Ἑλλάς.

Οἱ ἐπιζῶντες πολιτικοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διέπουν καὶ σήμερον τὰς τύχας της. Δὲν ἔχομεν βεβαίως τὸ αἴσχος τῆς ἥττης τοῦ 1897, ἔχομεν ὅμως τὴν ἀμφιβήρεσιν τῆς νίκης τοῦ Σαγγαρίου, καὶ τὰ ἐκ ταύτης δυσμενῆ ἀποτελέσματα. Αἱ διακρίσεις καὶ αἱ προνομιοῦχοι τάξεις δὲν ὑπάρχουν πλέον μόνον μεταξὺ τοῦ στρατοῦ. Ἐπεξετάθησαν ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ὑπαλληλικοῦ κλάδου. Ὁ ὑπαλληλικὸς κόσμος δὲν εἶναι σήμερον θῦμα τοῦ ἐκάστοτε ἐπικρατοῦντος κόμματος ὅπως τότε. Ὁ ἀντιφρονῶν ὑπαλληλικὸς κόσμος εὑρίσκεται σήμερον ἐν πραγματικῷ διωγμῷ.

Γενικῶς εἰπεῖν. Ἡ φαυλοκρατία οὐδέποτε ἀναιδέστερον ἤγειρε τὴν κεφαλήν της. Ἡ ρουσφετολογία οὐδέποτε ἐφηρμόσθη ὅσον σήμερον ἀσυστόλως. Τὸ κόμμα οὐδέποτε ἐθεοποιήθη ὅσον σήμερον. Ἡ πρὸς τὸ λαϊκὸν αἴσθημα ἀδιαφορία καὶ περιφρόνησις οὐδέποτε ἐξεδηλώθη τόσον προπετῶς. Τὸ φάσμα τῆς πτωχεύσεως Κράτους καὶ λαοῦ οὐδέποτε παρουσιάσθη τόσον φρικωδῶς ἀπειλητικόν. Οἱ τριγμοὶ τῆς ἐξαρθρώσεως τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ὅλου πολιτειακοῦ καὶ διοικητικοῦ συγκροτήματος τοῦ κράτους οὐδέποτε ἠκούσθησαν τόσον ἀπαισίως στριγγοί!...

Ταῦτα ἐν γενικωτάταις γραμμαῖς ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως.

Ἀπὸ ἐξωτερικῆς; Οὐδέποτε τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα διέρρεαν μεγαλείτερον κίνδυνον ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν περιωπὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἤγαγεν αὐτὰ ἡ μεγαλεπήβολος πολιτικὴ τοῦ Βενιζέλου. Οὐδέποτε ἡ Ἑλλὰς περιέφερεν ἐξευτελιστικώτερον τὸν δίσκον τῆς ἐπιτιείας. Οὐδέποτε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ὑπῆρξε τόσον ἀπογοητευτικῶς ἐστερημένον φίλων, συμπαθειῶν, παρασταῶν συμμάχων.

Τί ὑπολείπεται διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς νέον Γουδί;...

ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΑΥΡΟΝ

— *Ὑπὸ βροχὴν*

Ἔτσι θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ὁ γενικὸς τίτλος τῶν ἐντυπώσεων ἀπὸ τὸ πανηγύρι τῶν γεωργῶν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Τάβρου. «Ὑπὸ βροχήν». Τρεῖς καὶ πλέον χιλιάδες ἄνθρωποι, πιστοὶ τηρηταὶ τῶν πατροπαραδότων ἐθίμων, ἀψηφοῦντες τὴν ἀδιάκοπον βροχὴν, ἐμαυναν πανηγυρίζοντες εἰς τὸ ὕψωμα μέσα εἰς τὸ δάσος ἐπὶ δύο ἡμερονύκτια! Γῆ καὶ οὐρανὸς καὶ δάσος· τίποτε ἄλλο· οὔτε καλύβη, οὔτε ὑπόστεγο· καὶ ὅμως κανεὶς δὲν ἐσκέφθη νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τὸ πανηγύρι ἢ νὰ φύγῃ διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὴν βροχήν. Ἀπ' ἐναντίας, ἡ κακοκαιρία ἐξωπρόσευσε τὸ πανηγύρι. Ἐπεισμάτωσε, ἐφανάτωσε τοὺς πανηγυριστάς. Διότι ὑπάρχει εἰς ὅλα τὰ χωριὰ ποὺ τιμοῦν τὸν ἅγιον Χαράλαμπον, ἡ πρόληψις ὅτι δὲν πάει καλὰ ἡ χρονιὰ ἐκείνων ποὺ δὲ θὰ πάνε στὸ πανηγύρι. Τὰ ζῶά των θὰ ψοφήσουν ἢ τὰ σπαρτά των θὰ ἀστοχήσουν....

— *Ἡ «Τενέγια»*

Κανένας δρόμος δὲν ὁδηγεῖ εἰς τὸν Τάβρον. Ὑπάρχουν ὅμως πλεῖστα μονοπάτια ποὺ τὰ ἐχίραξεν ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ἐλαιῶνες καὶ τοὺς πευκῶνες ἡ εὐλάβεια τῶν χωριῶν καὶ συνδέουν τὰ πέριξ χωριὰ μὲ τὸ ρωμαντικὸ ἐξωκκλήσι τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους. Κάθε χωριὸ ἔχει καὶ τὸ δικό του. Ἡ Καλλονή, ἡ Ἁγ. Παρασκευή, ὁ Κλωμηδίδος, ὁ Μανταμάδος, ἡ Πηγή, ἡ Κώμη καὶ τὰ Μιστυγνά. Αἱ ἀποστάσεις ἀπὸ τὰ χωριὰ αὐτὰ ἕως τὴν κορυφὴν τοῦ Τάβρου ποικίλουν ἀπὸ 2—5 1|2 ὥρες. Τὸ γραφικώτερον ὅμως ἀπὸ ὅλα εἶναι τὸ μονοπάτι μέσον Πηγῆς. Εἶναι τὸ πλέον βατὸν καὶ τὸ συντομώτερον, τουλάχιστον διὰ τοὺς ἀπὸ νότου προσκυνητής· ἐκτὸς τούτου τὸ μάτι τοῦ ὁδοιπόρου δὲν κουράζεται. Τὸ πράσινον τῶν κοιλάδων διαδέχονται οἱ ἀσημένιοι ἐλαιῶνες καὶ τούτους τὰ πυρόβενα δάση τῶν πευκώνων. Κανεὶς ὅμως ἀκόμη ἔλεγε τὸ πρόνομον αὐτὸ τῆς ποικιλίας καὶ τῆς παραλλαγῆς τοῦ ἐδάφους, πάλι θὰ ἦτο προτιμότερον, ἀφοῦ ἐπιμολύσσει εἰς τὸν ὁδοιπόρον τὴν κατάληψιν τῆς «Τενέγας». Δὲν εἶνε ἀνάγκη βεβαίως νὰ προσφύγετε εἰς τὰς σφαιρικὰς συνήθους πληροφορίας τῶν χωρικῶν οὔτε εἰς τὸ ἀραχνιασμένον καὶ σκονισμένον ταμεῖον τῶν τοπωνυμικῶν γνώσεων τῶν ρεδιγκοφοροφόρων ἰατροφιλοσόφων τῆς ὑπαίθρου διὰ νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι πρόκειται περὶ ὀνομασίας πολὺ παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας, τοὐλάχιστον ὅσον καὶ οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς περιφερείας ἐκείνης.

Σᾶς τὸ φωνάζουν ἀπὸ μακρυὰ ἡ πλούσια πρασινάδα, οἱ ἀνθισμένες δάφνες, οἱ ἀλυγαριές, οἱ μυρτές, οἱ πυκνὲς βατουριές, τὰ νερά. «*Τενάγη*». Ἔτσι θὰ τὸ ἔλεγαν τὸ μέρος αὐτὸ, οἱ σύγχρονοι τοῦ Ἀλκαίου συντοπίτες μας. Ἔτσι ἔλεγαν κάθε μέρος μὲ ρηχὰ νερά, λασπώδη, ὅ,τι πως εἶνε ὅλη ἡ «Τενέγια» τὸ μαγευτικὸ λαγκάδι ποὺ δροσίζει τὸ δρόμο Θερμῆς—Πηγῆς. Ἡ παράδοσις τὸ διέφθειρε λιγάκι τὸ ἔκανε «Τενέγια». Τί πλούτος, τί ὀργασμὸς βλαστήσεως! Περιπατεῖτε καὶ σᾶς στενοχωρεῖ ἡ ἰδέα ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ τελειώσῃ ὁ δρόμος, νὰ σβύσῃ τὸ πρίσιονο ἀνειρο! Πόσους παράδες κάνουν ὅλα τὰ πανηγύρια μπροστὰ στὸ ἀσύγκριτο αὐτὸ πανηγύρι τῶν χρωμάτων καὶ τῶν μύρων! Καὶ νὰ συλλογίζεται κανεὶς ὅτι τὸ θαυμάσιο τοῦτο μέρος, τὰ «Τέμπη» τῆς Μυτιλήνης,—γιατί ὄχι;—δὲν εἶνε γνωστὸ παρὰ μόνον σὲ ὅσους γεβλεβεῖζονται μὲ τὴν Πηγὴ καὶ τὴν Κώμη καὶ εἰς τοὺς καλαθοπλέχτες τοῦ νησιοῦ, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ἐκ παραδόσεως ὅτι μόνον ἡ «Τενέγια» ἔχει τὶς ἀλυγαριές ποὺ δίνουν τὸ ἐκλεκτὸ καὶ στερεὸ ὑλικὸ γιὰ τὰ κοφίνια τους!...

— *Κατακλυσμὸς*

Κουβεντιάζοντας μὲ τὸ ἐπανωφόρι μου διὰ νὰ προφυλαχθῶ ἀπὸ τὴν βροχὴν — καὶ οἱ βρεμμένοι τὴν φοβοῦνται τέτοια βροχή!—καὶ στηριζόμενος εἰς τὸν κορμὸν ἑνὸς γηραλέου πεύκου, ποὺ σφιγγιζει σὰν στοιχειὸ, διὰ νὰ μὴν ἀναρπαγῶ ἀπὸ τὸν ἄνεμον, παρακολουθῶ ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ Τάβρου τὸ μεγαλόπρεπον θέαμα τῆς πάλης τῶν στοιχείων. Τὰ πεῦκα σφιγγίζουν σὰν δαιμονισμένα καὶ ὁ ἄνεμος σπρώχνει πεισματωμένος τὴν βροχὴ νὰ μὴν πέσῃ ὅπου θέλει αὐτὴ ἀλλὰ νὰ σπάσῃ εἰς τὰ πλευρὰ τῶν βράχων καὶ τῶν δένδρων ποὺ θέλει ἐκεῖνος! Ἀνερευνῶ διὰ τοῦ βλέμματος τὰ βάθη τοῦ ὁρίζοντος. Τίποτε πλέον δὲν φαίνεται. Ὅλα, καὶ τὰ βουνὰ καὶ ἡ θάλασσα ἔχουν κρυφθεῖ πίσω ἀπὸ τὸ σταχτὶ ὑγρὸν τεῖχος ποὺ ἔχει ὑψωθεῖ ἀπὸ τὴν γῆν ἕως τὸν μαῦρον οὐρανόν! Εἰμεθα περικυκλωμένοι ἐπάνω εἰς τὸ ὀροπέδιον τοῦ Τάβρου τὸ ὁποῖον δέρνεται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ὑπὸ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὁδάτων. Τὴν βοὴν τοῦ πανηγυρισμοῦ, ἡ ὁποία πρὸ ὀλίγων μόλις λεπτῶν ἐγέμιζε τὸ δάσος ἀπὸ θορυβώδη χαρὰν καὶ εὐθυμον κίνησιν, διεδέχθη ἀπόλυτος σιγή. Ἄνθρωποι καὶ ζῶα, καὶ πουλιὰ ὅλα σιωποῦν, καὶ κτυπώνουν τρομαγμένα εἰς τὰ φυλλώματα καὶ τοὺς βράχους, παντοῦ ὅπου νομίζουν ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ προφυλάξουν ἑαυτὸ καὶ μόνον τὸ πρόσωπον ἀπὸ τὸν ὁρμητικὸν ὑετόν. Κυττάζω κάτω ἀπὸ τὸν βράχον μου, ἀνάμεσα εἰς τὴν κουφάλαν ποὺ σχηματίζουν οἱ ἀπέναντι βράχοι, τὸν μικρὸν ναΐσκον. Ἕνα πλῆθος ἀπὸ γυναικόπαιδα, ἐιωπηλὸν καὶ φοβισμένον, συνωθεῖται ἀείνητον πρὸς τὴν ποθητὴν στέγην του, ὑπὸ τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ δὲν χωεῖ οὔτε βελόνη πλέον! Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ βρόχινον τεῖχος μας διελύθη εἰς ὁμίχλην πυκνὴν ποὺ ἐκλυψε τὰ πάντα. Τίποτε πλέον δὲν διακρίνεται ἐπάνω εἰς τὸν Τάβρον ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ναΐσκον μὲ τὰ γυναικόπαιδά του, ποὺ πλανᾶται, νομίζεις, ὡσὰν κιβωτὸς μέσα εἰς τὸ ὑγρὸν χάος τοῦ Ἀπείρου!

ΑΥΡΙΟΝ: Μετὰ τὴν θύελλαν. — Ἡ νοσταλγία τοῦ Ἐξορίστου.—Τὸ θαῦμα τῆς χαμένης ἀγελάδος.—Τί ζητοῦν οἱ Τοῦρκοι προσκυνηταί.—Παρθένοι γύφτοι.

ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ

(Συνέχεια)

Τὴν Ἀμισὸν ἐπηκολούθησεν ἡ Κερασοῦς. Αὔριον ἡ Τραπεζοῦς.

Ποῦ δὲ εἶναι τῆς Νικαίας; ὁ ναὸς, ἱστορικὸς διὰ τὴν πρώτην ἐν αὐῷ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῷ 325;

Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τυχαίας ἐν αὐτῇ πυρκαϊᾶς, πολλοὶ ἄνθρωποι θὰ ἐφανόντο ἔντὸς τῶν φλογῶν πρὸς διάσωσιν τοῦ ἱστορικοῦ ναοῦ. Οἱ Τοῦρκοι ὅμως μετὰ τὴν σφαγὴν καὶ τὰς ἐκτοπίσεις, θέντες προβεβουλευμένος πῦρ, ἔκαυσαν αὐτὸν πρὸς ὑρίαμβον τῆς Ἡμισελήνου κατὰ τοῦ Σταυροῦ.

Ἀξιεῖ νὰ προστεθῇ ὅτι ὅλαι αἱ χρισταυικαὶ ἐκκλησίαι πανταχοῦ, ὅθεν διήλασαν οἱ Τοῦρκοι κατεβρεβλώθησαν, φρικαλέα δὲ εἶναι τὰ ἴχνη τῆς βεβηλώσεως. Δὲν γνωρίζονται ὅσαι ἠσαν ποτε ναοί. Τὴν αὐτὴν βεβήλωσιν ὑπέστησαν καὶ τὰ νεκροταφεῖα.

Τοιαύτη ἐν ἀμυδρᾷ σκιαγραφίᾳ ἡ ἐξαιθυωπιακὴ δράσις τοῦ περιουσιου τούτου λαοῦ.

Τώρα πῶς συμβιβάζεται ἐν διαστήματι πέντε καὶ *μόνον* αἰώνων νὰ ἐκβαρβαρωθῶσιν αἱ χῶραι αὗται ἐκπεσοῦσαι εἰς βαθμὸν τόσον ἀξιοθρήνητον καὶ νὰ μεινῶῃ τόσον τερατῶδες ὁ γηγενὴς χρισιανικὸς πληθυσμὸς, καὶ ἐκ τοὐναντίου νὰ ὑπερπλεονασθῶσιν εἰς βαθμὸν ὑπερμέγαν οἱ Τοῦρκοι καὶ τόσον δυσαναλόγως πρὸς τὸν ἀρχικὸν *ἐθνικὸν* τὸν πυρῆνα, πρὸς τας ἐκ Τουρκεστὰν ἀγρίας τοῦ πορθητοῦ ὁρδάς;

Νὰ μὴ ἀλληλεφαγώθησαν Ἕλληνες καὶ Ἀρμένιοι πρὸ τῆς ἐμφανίσεως ἢ καὶ κατ' αὐτὴν τῶν Τούρκων; Allons donc!

Εἰς δὲα αὐτὰ τὰ κατηγορηματικὰ ἐρωτήματα ἡ ἀτεγκτος ἱστορία ἀπαντᾷ κατὰ τοιόνδε τρόπον:

"Ὅλαι αἱ χῶραι τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας μεθ' ὅλων, ὅσα ἀφῆκεν αὕτη ὁλισθέν της, ἐπαδον ἀπὸ τὸν Τούρκους ὅ,τι παυάνεια εὐκλιματοῦσα ἄμπελος προσβιβεθεῖσα ὑπὸ φυλλοξήρας. Ὡς ἐξηράνθη ἡ ἄμπελος, ἠρημώθησαν καὶ αἱ χριστιανικαὶ χῶραι φυλοξήρα γὰρ καὶ ἡ ἐπὶ χριστιανῶν τουρκικὴ κυμαρχία.

Τοιοῦτοι δὲ ὄντες οἱ Τοῦρκοι ἀναισχυντοῦσι καὶ περιαυτολογοῦντες ἐπὶ πολιτισμῷ καὶ λοιποῖς ἀγαθοῖς.

Σήμερον ἡ Εὐρώπη μετὰ τὴν καταδικαστικὴν κατὰ τῆς Τουρκίας ἀπόφασίν της πολινφθήσασα τοῦς ἀθώοις ρίπτουσι αὐτοῖς σανίδα σωσηρίας. Ἀλλ' ἡ σωτηρία αὕτη εἶναι προβληματικὴ καθὼ τε ἡμῖς καὶ κατὰ πλείστους ἄλλους. Τις οἶδεν ἂν καὶ ἡ σανὶς αὕτη μὴ πρόκειται νὰ ἀρθῇ καὶ παλιν ὑφ' ἡμῶν, ὡς πρὸ αἰῶνος, ὁπότε κυρίως ἤρξατο ὁ βαθμαῖος διαμελισμὸς: Σανὶς καὶ ἔμπλαστρα ἀτίσχυρα πρὸς ρῖψιν θεραπείαν. Πλαστάκις ἐγένετο χρῆσις αὐτῶν ἐπὶ ματαίῳ, ἀπὸ πολλοῦ δὲ ἡ Τουρκία εἶναι καὶ ὀνομάσθη ἀσθενής.

Ἡμεῖς χαμαζόμεθα τώρα. Θὰ ἀνατείλουν ὅμως καὶ εὐδιοι καὶ εὐήλιοι ἡμέραι· θὰ ἔνθουν καὶ ἡμέραι ἠθικῆς ἐπικρατήσεως.

Μήτοι τὸ τοιοῦτον ἐπιζητοῦσι πράγματι οἱ σοσιαλισταί; Μήπως πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀποβλέπει καὶ ὁ μπολσεβικαμός; Ἴσως θὰ ἠδυνάμεθα νὰ τὸ παραδεχθῶμεν. Ἀλλ' αὐτὸς εἶναι ἤδη σύμμαχος τῶν Τούρκων, καὶ ἐκ βαρβαρότητος μετὰ προσθέτου ὑπορράμματος ἀγαθὸν δὲν δύναται νὰ προκύψῃ.

Καὶ τοῦς ἀναφέρει τοὺς Τούρκους; εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἡ Εὐρώπη πιρὰ πᾶν δίκαιον καὶ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα Τούρκων τε καὶ Ἀτούρκων, θυσιάζουσα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἅπαξ ἐλευρεροθέντας χριστιανοὺς καὶ τοὺς; ἔξω τούτων εὑρισκομένους παρὰ τὸ δόγμα, ὅπερ παγκυριωῶς ἀνεκήρυξεν, ἰδοὺ λαοί, ἅπαξ ἀπαλλαγέντες τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, δὲν ἐπανέρχονται πλέον εἰς αὐτόν.

Καὶ τοὺς ἀναφέρει, θεωρητικῶς: πάντοτε, ἀκουοῦσα τὴν συνθήκην τῶν Σεβρῶν καὶ καταστήσασα αὐτὴν ἠλεεινὸν ῥάκος!

Τώρα, ὁπότε τὰ κινοῦντα αὐτὴν ἐλατήρια ἐγένοντο κατασφανῆ, ἀπομένει νὰ γνωσθῇ τὶ θὰ εἴπουν καὶ τὶ θὰ πράξουν οἱ ὦ; πρόβατα ἐπὶ σφαγὴν ἀγόμενοι "Ἕλληνες τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῆς Θράκης.

(ἀκολουθεῖ)

Ἐν Πλωμαρίῳ

ΖΑΝΟΣ ΓΡ. ΒΑΣΙΛΑΡΟΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΟΙΟΣ Ο ΤΣΙΤΣΕΡΙΝ

Ἀφοῦ ἡ Ρωσσία ἀπεκλείσθη ἀπὸ τὴν Διάσκεψιν τῆς Βασιγκτῶνος καὶ ἀπὸ τὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων, ὁ Τσιτσερίν, ἐν μέσῳ τῆς δυσθυμίας τοῦ ἐπισήμου τύπου τῶν Σοβιὲτ καὶ ἐν μέσῳ τῶν διαμαρτυριῶν τῶν ἐξεχόντων Μπολσεβίκων ἐδήλωσε, μὲ τὴν συνήθη ἠρεμίαν του εἰς ἕνα ξένον δημοσιογράφον: «Ἡ ἀπουσία τῆς Ρωσσίας ἀπὸ τὰς Διασκέψεις αὐτὰς; εἶνε ἀκόμη πλέον ἐπίφορος παρὰ ἡ παρουσία της.»

Ἡ φράσις αὐτὴ τοῦ Τσιτσερίν, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸν «Πρατηρητὴν» τοῦ Λονδίνου, τὸ γνωστὸν ὄργανον τοῦ Λοῦδ Τζωρτζ, ἔδωκεν ὁρμὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα αὐτὴν ν' ἀρχίσῃ προπαγάνδαν ὑπὲρ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς σοβιετικῆς Ρωσσίας τὴν ὁποίαν ἀναγνώρισιν παρίστανεν ὡς ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς φράσεως αὐτῆς ἔδωσεν εἰς τὸν Τσιτσερίν, ὁ ὁποῖος ἦτο τότε, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ σοβιετικοῦ καθεστῶτος, ἐθεωρεῖτο ἰδεολόγος τῆς πολιτικῆς, κλεισμένος εἰς τὸν ἐλεφαντίνον πύργον τῶν θεωρητικῶν ἀρχῶν του, φήμην θεαῖ σεοῦ.

Ὁ Ζηνόβιεφ, ὁ διευθυντὴς τῆς Πετρουπόλεως, εἶχε εἴπει ἤδη τὸν Μάϊον τοῦ 1921 ὅτι ὁ πόλεμος κατεστρεψε σχεδὸν ἐξ ἴσου νικητὰς καὶ ἡττηθέντας; καὶ ὅτι ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς ὑπὸ πάσας τὰς διαφορωτάτας μορφὰς τοῦ ὑπέστη τὴν τρομερὰν ἥτταν. Ἐπομένως ἦτον ἀνάγκη οἱ λαοὶ νὰ συνεννοηθοῦν καὶ ἔπρεπε ν' ἀναζητηθῇ ἀμέσως διὰ ποίας συρροῆς γεγονότων εἶχε δημιουργηθῇ τὸ χάος. Ἔπρεπε νὰ διεξαχθοῦν φανεραὶ καὶ εἰλικρινεῖς διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν λαῶν χωρὶς τὴν ὑστεροβουλίαν ἀποικιακῶν ἐκμεταλλεύσεων, χωρὶς κακῶς συγκρατούμενα μίση. Ὁ μπολσεβικισμὸς ἠρχίζε νὰ ἐξελίσσεται καὶ ὁ Τσιτσερὶν ἀνήγγελλε τοῦτο εἰς τὸν κόσμον. Ἡ ἐπαναστατικὴ θύελλα εἶχε συμπληρώσει τὴν καμπύλην της καὶ ἐξησθένει, καταλήγουσα εἰς μίαν ἀνθρωπιστικὴν ἀντίληψιν.

Ἡ φράσις τοῦ Τσιτσερίν, τὴν ὁποίαν ἀνεφέραμεν, διατυπώνει τὴν σκέψιν τοῦ Ζηνόβιεφ κατὰ τρόπον ἀποκαλυπτικόν, ἀν λογον μὲ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ψυχὴν μηδενιστοῦ καὶ σχεδὸν θρησκευτικὴν συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς του. Ὁ Τσιτσερὶν εἶνε πρόσωπον τοῦ Τουργκένιεφ ζῶν καὶ παλλόμενον, μὲ ὅλους τοὺς; ἐνθουσιασμοὺς τοῦ νεοφωτίστου, μὲ ὅλας τὰς βυζαντινὰς λεπτότητας τοῦ ἐκ

'ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

'Εσωτερικοῦ		'Εξωτερικοῦ	
'Ετησία	Δρ. 40	'Ετησία	Δρ. 60
'Εξάμηνος	» 25	'Εξάμηνος	» 35

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΕΛΗΣ

καὶ τὸν Σατὶν τοῦ 'Αρσομπάτσεφ.

'Ο Τοιτσερὶν ὅταν εὑρίσκετο εἰς τὸ Παρίσι, ἐλάμβανε κάθε μῆνα ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν του σημαντικὸ ποσό, τὰ ὁποῖα ἐκρατοῦσε διὰ τὸν ἑαυτόν του μόνον 100 φράγκα μὲ τὰ ὁποῖα ἀνταμειβόταν ὅλα του τὰ ἔξοδα, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τὸ προώριζε διὰ νὰ βοηθῇ τοὺς συντρόφους του, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀνάγκην συνδρομῆς. Διὰ τοῦτο ἐζοῦσε ζωὴν πλέον ἢ λιτὴν καὶ μὲ στωϊκὴν χαράν ἐγεμάτιζε μὲ 80 λεπτὰ,τρώγων ἀλογίσους κερτέδες καὶ χόρτα.

'Η μόνη του ἀναψυχὴ ἦτο ἡ μουσικὴ καὶ πολλάκις τὸν εἶδαν νὰ κλαίῃ ἐνῷ ἔπαιζεν εἰς τὸ πιάνο, ἐν μέσῳ τῆς θρησκευτικῆς σιωπῆς τῶν ἐξορίστων συντρόφων του, τὰς μελῳδίας τοῦ Ρίμσκι—Κορσακόφ τοῦ Τσαϊκόφσκυ καὶ τοῦ Γκούϊ. 'Αλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν διασκέδασιν ἠθέλησε νὰ τὴν στερηθῇ, διότι τοῦ ἔφαίνετο ὅτι τὸ μικρὸν ποσὸν τῶν 8 φράγκων κατὰ μῆνα, μὲ τὸ ὁποῖον ἐνοικίαζεν ἕνα πιάνο θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ τὸ δαπανήσῃ διὰ ν' ἀνακουφίσῃ τοὺς πόνους τῶν συντρόφων του. «Ποτέ, οὔτε μίαν φορὰν εἰς ὅλην τὴν ζωήν ποῦ ἐζήσαμεν μαζί, λέγει ὁ φίλος του Σβρετσκόφ, δὲν τὸν εἶδα νὰ πάῃ εἰς τὸ θέατρον. 'Εστερροῦσε τὸν ἑαυτόν του ἀπ' ὅλα ἀπολύτως.»

Βεβαίως πολλάκις ὁ εὐαίσθητος καὶ ἀγαθὸς αὐτὸς ἄνθρωπος θὰ ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ κλαύσῃ διὰ τὴν σημερινὴν τυχὴν τῆς Ρωσσίας. Καὶ σήμερον ὁ ἀσκητικὸς αὐτὸς μηδενιστὴς, αἰσθανόμενος τὸ βίρους τῆς τερατσίας εὐθύνης του καὶ ἐγκαταλείπων πᾶσαν ἰδέαν παγκοσμίου ἐπαναστάσεως ἐνώπιον τῆς σκληρᾶς πραγματικότητος, ζητεῖ νὰ σώσῃ τὴν Ρωσσίαν μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Εὐρώπης.

Φ. ΤΖΟΡΝΤΑΝΙ

ΤΟ ΠΡΟΣΤΙΜΕΝ ΤΟΥ ΔΟ'Γ'Α ΤΖΩΡΤΖ
ΓΕΥΜΑ

ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

— *Καὶ ἡ 'Αγγλία καὶ ὁ κόσμος ἐν κινδύνῳ*

'Αθῆναι, 14.—Εἰς πρόγευμα παρατεθὲν προς τιμήν του, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν 300 συντηρητικοὶ βουλευτοὶ καὶ ὅλοι οἱ φιλελεύθεροι ὑποστηρικταὶ τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κ. Λόϋδ Τζώρτζ ἀπαντῶν εἰς πρόποσιν ἐδήλωσεν ὅτι το ἔργον τῆς Γενούης δὲν συνεπληρώθη. "Ηρχισε καὶ ἐφόσον ἤρχισε πρέπει καὶ νὰ τελειώσῃ. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ζωτικὸν δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα.

>'Η Εὐρώπη επείσθη τόσον ὅτι εἶχεν ἀνάγκην τῆς εἰρήνης ὥστε τὸ πνεῦμα ὑπερ ἀνέκυψεν ἐκ τῶν συζητήσεων τῆς Γενούης ἀπετέλεσεν ἔκκλησιν ὀυχὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀρχομένους καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι τοιούτου χαρακτῆρος ὥστε ἀσφαλῶς νὰ παγώσῃ τὴν εἰρήνην. Θὰ ἦτο πολὺ ἂν ἤλπιζέ τις ὅτι ἐντὸς ἑβδομάδων αἱ συνχέρεια τῆς Εὐρώπης θὰ παρεμερίζοντο αἱ προβλέψεις θὰ κατερρίπτοντο καὶ αἱ ὑπόνοιαι θὰ κατέπιπτον.

>'Ο Λόϋδ Τζώρτζ, συνεχίζων, εἶπεν ὅτι ἡ 'Αγγλία κατὰ τὸν πόλεμον ἐπεστράτευσεν 9 1)2 ἑκατομμύρια ἀνδρῶν,περι τὰ 2—3 ἑκατομμύρια ἐκ τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐπολέμησαν εἰς τὴν Γαλλίαν. Αἱ ἀγγλικαὶ κτήσεις ἔστειλαν 1 1)2 ἑκατομμύριον ἀνδρῶν. Αἱ Ἰνδίαι ἀπέστειλαν 1 670.000. "Η Μ. Βρεττανία ἐζήτησε παρὰ τῶν κτήσεών της καὶ τῶν Ἰνδιῶν, ὅπως ἀποκαταστήσωσι τὴν εἰρήνην εἰς τὸν κόσμον. Αἱ ἀποικίαιμας ἀνῆλθον εἰς 2,600, 000 ἀνδρῶν. Διὰ τοῦτο μετέβημεν εἰς Γένοναν καὶ διὰ τοῦτο ἀγωνιζόμεθα, ὅπως ἀποκαταστήσωμεν τὴν εἰρήνην ἐν ὀνόματι ὅλων αὐτῶν τῶν ἑκατομμυρίων, ἅτινα ἐπολέμησαν. Καὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα λέγουν καὶ εἶναι ἕτοιμα νὰ εἰποῦν εἰρήνη ἐν τῷ κόσμῳ» 'Η δὲ Βρεττανία, ἥτις κατέβαλεν ὅλας τὰς δυνάμεις της εἰς τὸν ἀγῶνα, καταβίλλει ἤδη τὴν μεγίλην δύναμίν της πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς καλῆς θελήσεως εἰς τὸν κόσμον

Καὶ ὁ Λόϋδ Τζὼρτζ συνεπέρανε:

'Η 'Αγγλία δὲν εἶναι ἐκτὸς κινδύνου "Ολα τὰ Ἔθνη ἅ; παρομείνουν μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς ἐξωτερικῆς φσούνης καὶ τῆς συνεργασίας μέχρις οὗ ὁ τελευταῖος κίνδυνος ἐξαληφθῆ.

'Ο λόρδος Μπέρνεκχερ καὶ ὁ λόρδος Μπάρουον ἔπλεξαν τὸ ἐγκώμιον τοῦ Λόϋδ Τζὼρτζ διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ὁ Μπάλφουρ ἐτόνισεν ὅτι ὄχι μόνον ὁ Λόϋδ Τζὼρτζ ἀλλὰ καὶ ὅσοι συνώδευσαν αὐτὸν εἰς τὴν Γένουαν διέπονται ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἀνορθώσουν τὴν Εὐρώπην καὶ νὰ ἐξ ἀγάγουν αὐτὴν ἐκ τῶν δυσχερειῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρίσκεται.

Τὰς ἐργασίας σας
εἰς τὸν «Ἑλ. Λόγον»

ΓΕΓΟΝΟΤΑ καὶ ΣΧΟΛΙΑ

ΚΑΘ' ΗΝ ΣΤΙΓΜΗΝ

παγκόσμιος ἐπιτελεῖται συναγερμὸς καὶ οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ ἀποκαλύπτοις ἐκδηλοῦν τὴν φρίκην καὶ τὸν ἀποτροπιασμόν τον διὰ τὰς Τουρκικὰς θηριωδίας, ἡ λεγομένη 'Ελληνικὴ 'Εθνοσυνέλευσις ἀναβάλλει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν ἐπιτέλεσιν στοιχειώδους καθήκοντός της.Τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης της διὰ τὸ ἐκδηλούμενον ἐνδιαφέρον καὶ τὰς συμπαθείας τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ὑπερ τῶν σφαγιασθέντων 'Ελληνικῶν πληθυσμῶν. 'Αλλὰ διατί νὰ βιάζεται ἡ περίφημος 'Ελληνικὴ 'Εθνοσυνέλευσις; Μήπως πρόκειται νὰ τυραννολογήσῃ;

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ

τέλος πάντων μὲ τὰ ἐφθαρμένα δίδραχμα, μονόδραχμα καὶ πεντηκοντάλεπτα; "Οταν ἐδημιουργήθη ὁ πρῶτος σάλος εἰς τὴν ἀγοραν λόγῳ τῆς ἀρνήσεως τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὅπως τὰ ἀνικαθιστᾷ, ἐξεδόθη καθησυχαστικὴ διαβεβαίωσις ὅτι ὁπόκειται περὶ προσωρινότητος; ὀφειλομένη, εἰς τεχνικοὺς λόγους, ἐδηλοῦτο δὲ ὅτι ἡ *κυκλοφορία των ἦτο ὑποχρεωτική!* Πληροφορούμεν λοιπὸν τοὺς ἀρμοδίους, τὸν κ. Γεν. Διοικητὴν τοῦ ἐξέδωκε τὴν ἑρμηνευτικὴν ἐγκύκλιον, τὸν κ. Νομάρχην, τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς ἀσυνομίας, ὅλους τέλος ποῦ ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ προστατεύσουν τὸν λαόν, ὅτι τὰ χαρτονομίσματα αὐτὰ ποῦ φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κεντρικοῦ ταμίου τοῦ Κράτους; καὶ τὰ ἐμβλήματα αὐτοῦ, ΔΕΝ *γίνονται δεκτὰ εἰς τὴν ἀγορά*, ἀλλὰ εἶναι κολλαρισμένα. 'Αλλὰ κολλαρισμένα μεταχειρίζονται μόνον οἱ ὑπὸ τοῦ δημοσίου χαρτονομισματοκοπεῖον μισθοδοτούμενοι. Πῶς δὲ νὰ τὰ δέχεται ἡ ἀγορά, ὅταν ΔΕΝ τὰ δέχονται τὰ δημόσια ταμεῖα; Τὸ ταχυδρομεῖον π. χ. εἰς τὴν πώλησιν γραμματοσημάνσεων, τὸ ταμεῖον εἰς τὴν πώλησιν κινίνης καὶ χαρτοσήμων, τὸ μονοπώλειον εἰς τὴν πώλησιν τῶν διαφόρων εἰδων του; Τί εἶδους χαρτονόμισμα εἶνε αὐτὸ ἀφοῦ δὲν τὸ παίρνει τὸ Κράτος ποὺ τὸ ἐξέδωκε! Τὸ μέτρον, λέγει, εἶνε προσωρινὸν καὶ μέχρις ὅτου δοθῇ καιρὸς νὰ κατασταφοῦν αἱ μεγάλαι ποσότητες τῶν παλαιῶν ποῦ ἔχουν συγκεντρωθεῖ καὶ νὰ ἀντικατασταθοῦν διὰ νέων! Τί κουβέντες εἶνε αὐτές; Καὶ εἶνε ἀνάγκη τάχα διὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ νὰ περιορισθῇ ἡ κυκλοφορία μόνον μεταξὺ τῶν πολιτῶν οἱ ὁποῖοι δικαίως καὶ δυσπιστοῦν; 'Ας τὰ παίρνουν καὶ τὰ Ταμεῖα καὶ ἄς τὰ δίνουν πάλιν διὰ τὰς πληρωμάς των. 'Η μήπως τὰ οἰκοτομικά μας εἶνε τόσον ἀνθηρὰ ὥστε νὰ ἔχῃ ἀποθέματα τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον;

ΕΛΕΧΘΗΜΕΝ

χθὲς εἰς τὸ γραφεῖόν μας; τὴν πένθιμον ἐπίσκεψιν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ ἀπροστατεύτων ἀδε φιδῶν. "Ηλθαν νὰ διαμαρτυρηθοῦν διότι μένουν τείλεις ἀπροστατευτοι καὶ πεινοῦν. Οἱ ἄνδρες καὶ τὰ παιδιὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ των πολεμοῦν εἰς τὸ μέτωπον ἐπὶ ἔτη μακρά. Τὸ Κράτος ποὺ ἔπρεπε νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν οἰκογενειῶν των, ἀδιαφορεῖ. "Ἐξ μῆνες ἔχουν νὰ πάρουν ἐν δόμα! Δὲν ἔχουν οὔτε ξηρὸ ψωμί. Ἐργαζίζετο ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀκούῃ τοὺς θρήνους των, θρήνους πεινασμένων. γυμνητευόντων, ἀτελπισμένων, Ἐ, κυριοι ἁρμοδιοι, σιριαιωτικοὶ καὶ μή, ποὺ ξεκοκκαλίζετε τοὺς παχεῖς μισθούς καὶ κάετε εἰς τ' αὐτοκίνητά σας τὸ αἷμα καὶ τὸν ἱδρωτα τοῦ λαοῦ, ἀντὶ βενζίνης; Κύριοι, Ὑπουργοί, κύριοι Γμηματάρχαι, κ. Διοικηταὶ καὶ Νομάρχαι καὶ Στρατηγοί! Φωνάξετε καὶ δοῦῃ λιγο ψωμὶ στὶς πεινασμένες οἰκογένειες τῶν ἐπιστρατῶν πρὶν φαγωθῇ ὁλόκληρο τὸ δάνειο. "Αν δὲν τὸ εὐσπλαγνίζεσθε, του λάχισιον δὲν φοβεῖσθε τὴν ὀργὴν των;

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

ἀπὸ τὴν Λῆμνον ὅτι κάποια χήρα Μάρθα μετὰ τῆς θυγατρός της λαμβάνει ἐπίδομα ἐπιστράτων ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ββρίου ἂν καὶ εἶνε εὔπορος καὶ ἐπομένως δὲν δικαιοῦται ἐκ τοῦ Νόμου. 'Ο ἔφορος κ. Κωνσταντόπουλος θὰ ἠδύνατο, ὑποθέτομεν, νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον εἶνε ἀληθὴ τὰ καταγγελλόμενα, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον, ὡς πληροφορούμεθα, ἡ οἰκογένειά του σχετίζεται μὲ τὴν περὶ ἧς πρόκειται περιθαλπομένην οἰκογένειαν! Περιμένομεν.

ΜΑΣ ΕΡΩΤΟΥΝ

καὶ ἐρωτῶμεν : Πρὸ τριμήνου συνεστήθη ἐν Λήμνῳ ἐπιτροπὴ συλλογῆς ἐράνων ὑπὲρ των ἐν τῷ Μετώπῳ Λημνίων στρατιωτῶν καὶ συνέλεξε περὶ τὰς 1600 δραχ. Τὸ ποσὸν ὅμως αὐτὸ μέχρι σήμερον παραμένει εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς. Διατί δὲν διετέθη εἰς τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον συνελέγη ;

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Γραμμὴ Καλλονῆς—Μυτιλήνης

Τὸ ἠλεκτροφόρτιστον αὐτοκίνητον «'Αστραπὴ»—θέσεις 10—τῆς ἑταιρίας 'Αχιλλέως Νέμτοα καὶ Σία, ἀναχωρεῖ καθ' ἑκάστην ἐκ Καλλονῆς κατὰ τὴν 10ην π. μ. διὰ Μυτιλήνην. 'Επιστροφὴ ἐκ Μυτιλήνης αὐθημερόν, καὶ ἀπὸ 2αν μ. μ. Σταθμὸς Μπάς—Φινερς. 'Αντιπρόσωπος Ἐξυπρέπος 'Αραπίμα.

Τὸ δὲ ἔτερον, μικρὸν πολυτελεῖας; αὐτοκίνητον ἡ «'Αρίσβη» τῆς ἰδίας ἑταιρίας θὰ ἐκτελῇ τηλεγραφικὰς παραγγελίας καθ' ὅλον τὸ βόρειον τμῆμα τῆς νήσου.

'Εν Καλλονῇ τῇ 9ῃ Μαΐου 1922

5—10 *'Αχιλλεὺς Νέμτοας καὶ Σία*

ΤΟΠΙΚΑ

— **Εὐγενὴς δωρεὰ**

'Ο κ. Εὐστράτιος Καλλιγέρης ἐδώρησεν εἰς τὸ κάλλιστον Σωματεῖον τῆς Συκαμιᾶς ἡ «Πρόοδος» δραχμὰς πεντακοσίας. 'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σωματείου μᾶς; παρακαλεῖ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς θερμοτάτας αὐτοῦ εὐχαριστίας πρὸς τὸν εὐγενέστατον δωρητὴν, ὅστις κοντὰ εἰς τὴν φιλοπατρίδα ὑπερ τῆς κοινότητος μέριμνάν του δὲν λησμονεῖ νὰ ἐνισχύῃ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς πάντα ἀγαθοεργὸν σκοπόν.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων συνελήφθη ὁ Παῦλος Μαματζῆς ὡς παρανόμως ὁπλοφορῶν.

— Λόγῳ ἀπουσίας τῶν δικαστῶν,ἀνεβλήθησαν ὅλαι αἱ πολιτικαὶ ὑποθέσεις οἵτινες θὰ ἐξεδικάζοντο χθές;

'Αποφάσει τῆς Γεν. Διοικήσεως Λέσβου, ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων του ὁ κοινοτικὸς σύμβουλος κ. Γεώργιος Κωνσταντέλλης.

— 'Ο Κώστας Λούης ἐμοίρασεν 12 ἄρτους εἰς οἰκογένειας ἐπιστρατῶν.

ΑΝΟΙΧΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΤΡΙΤΗ, 17. — Μεν. Παπαντωνίου.
ΤΕΤΑΡΤΗ, 18. — 'Ηλ. 'Ηλιάδου.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 18. — «Κέα» διὰ Δορδανέλλια, Μάδυτον, Καλλίπολιν, Περίστασιν Ρεδαιστὸν καὶ Κων)τολιν. — «Βυζάντιον» διὰ Σμύρνην, Χίον, Πειραιᾶ, Χανιά, Ρέθυμνον, 'Ηράκλειον, "Αγιον Νικόλαον καὶ Σητείαν.

ΘΕΑΜΑΤΑ

«Σαπφὼ»

Κανένας δὲ πρέπει νὰ λείψῃ ἀπ' τὴν αὐριανὴ παραστασι στὴ «Σαπφὼ». 'Η Λίντα Πίννι θρ αιβεύει μέσ' τὸ ὑπέροχο καὶ γραῶτο ρωμάντζο *«Μὲ τὸ κελάδημά της»*. Θ'ἀναστατωθοῦν ἡ ψυχὲ: ποῦ θὰ τὸ παρακολουθήσουν κ' ἀφοῦ θὰ γίνει γιὰ πρώτη φορὰ μέσα στη Μυτιλήνη

***

«'Αλκαῖος»

'Απ'ψε δυὶ τελευταία φορὰν τὸ «ΙΧΝΟΣ τοῦ ΟΚΤΑΠΟΔΟΣ»

— **Διὰ τοὺς ξενύχτιδες**

Εἰς τὸ διανυκτερεῦον καφενεῖον τῶν μουσικῶν Δ. Μυρογιάννη, ἤρξατο λειτουργοῦν καὶ ἐσπιτόρον ὑπὸ τὴν διεύθυνιν τοῦ φημισμένου μαγείρου Ἐμμ. Μαλλιαροῦ. Ἰσιατέρια; διὰ τοὺς ξενύχτιδες θὰ παρασκευζεται *πατσᾶς* ἀπὸ τῆς 11ης μ.μ. Καθαριότης, προθυμία, ἄκρα περιοίησις.

Μυτιλήνη
Πάμφυλα - Λουτρὰ Θερμῆς

Τακτικὴ συγκοινωνία μὲ τὸ ὑπ' ἀρ.θ. 3194 πολυτελέστατον καὶ ἀνιπαυτικὸν αὐτοκίνητον ΒΑΣΙΑ. Π. ΖΩΧΟΥ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Μυτιλήνη: 7 π. μ., 12 π. μ., 5 μ. μ. 'Αναχωρήσεις ἐκ Λουτρῶν Θερμῆς 9 π. μ., 2 1)2 μ. μ. 5 1)2 μ. μ.

3—5

'Αριθ. 5370 ΕΠΙΔΟΤΗΡΙΟΝ

'Εν Μυτιλήνῃ σήμερον τὴν ἐνδεκάτην τοῦ μηνὸς Μαΐου 1922 εἰκοστοῦ δευτέρου ἔτους; ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 4 μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος Παναγ. Ε. Γάκας κλητὴρ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ Νικ. Παπαδάκη πληρεξουσίου δικηγόρου των 1) Παπαγιάννη Παπαδημητρ.ου ἢ Σταρένιου ἱερέως κατοίκου Κοστρου Λήμνου καὶ 2 'Ελένης χήρας Χαραλάμπου Γιαλιὰ κατοίκου Βάρους Λήμνου μετέβην εἰς τὸ ἐνταῦθα Εἰσαγγελικὸν κατάστημα καὶ ἐπέδωκα εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τὸν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν 'Αντώνιον Δ. Σταρένιον κάτοικον Βάρους Λήμνου καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς τὴν ἀπὸ 11 Μαΐου 1922 ἀγωγὴν των πρωτοπεπευθυνομένην ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης καὶ κατὰ τοῦ δευτέρου καὶ κατὰ τοῦ Χαραλάμπους Δ. Σταρένιου κατοίκου Βάρους Λήμνου καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς καὶ κατὰ τῆς Κυριακούλας συζύγου 'Αγγελῆ Διαμαντῆ κατοίκου Βάρους Λήμνου, ὡς ἐναγομένων, δι' ἧς οἱ ἐνάγοντες καλοῦντες τοὺς ἐναγομένους εἰς ἐμπρόθεσμον συζήτησιν τῆς ἀγωγῆς των σὺν τῇ ρητῇ ἐπιφυλάξει παντὸς ἑτέρου δικαιώματός των ἐξαιτοῦνται νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγή των, νὰ ἀναγνωρισθῶσι κληρονόμοι κατὰ τὸ 1)5 ἐξ ἀδιαιρέτου ἕκαστος ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς ἀγωγῆς περιγραφομένης ἀκινήτου περιουσίας, νὰ διαταχθῇ δικαστικῶς ἡ διανομὴ των ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς ἀγωγῆς περιγραφομένων ἀκινήτων κειμένων εἰς πέντε ἴσα μέρη, νὰ διορισθῶσιν εἰσηγητής, πραγματογνώμονες καὶ συμβολαιογράφος διὰ τὰ νόμιμα περαιτέρω καὶ νὰ καταδικασθῶσιν οἱ ἐναγόμενοι εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη καὶ πρὸς γνῶσίν του. Καὶ εἰς ἔνδειξιν.

'Ο λαβὼν Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδ. Μυτιλήνης Ι. Παναγούλας. 'Ο Δικ. Κλητὴρ Παναγ. Ε. Γάκας. Τὸ παρὸν δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «'Ελεύθερος Λόγος». 'Ο Εἰσαγγελεὺς Ι. Παναγούλας, Οἱ ἀμφιβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ παρ' ἐμοὶ εὑρισκομένου πρωτοτύπου. Μυαλίνη τῇ 14 Μαΐου 1922. Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος Νικ. Παπαδάκης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

'Ιδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «'Ελευθ. Λόγου»

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

'Αρ. 38184 ΑΘΗΝΑΙ 16 Μαΐου ὥρα 1.35 πρωϊνή

'Η συζήτησις διὰ τὰς Κεμαλικὰς ὠμότητας

'Η διὰ τὰς Κεμαλικὰς ὠμότητας συζήτησις,ἥτις εἶχεν δρισθῇ διὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν τῆς 'Εθνοσυνελεύσεως ἀνεβλήθη δι' αὔριον.

Παγχριστιανικὰ συλλαλητήρια ἐν Νέᾳ 'Υόρκῃ

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Νέας 'Υόρκης τὴν προσεχῆ Πέμπτην θὰ συγκροτηθοῦν ἐκεῖ παγχριστιανικὰ συλλαλητήρια κατὰ τῶν Κεμαλικῶν ὠμοτήτων.

'Η ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Κῶρζον

'Ο «'Ημερήσιος Τηλέγραφος» τοῦ Λονδίνου διαψεύδει τὴν εἴδησιν περὶ διαφωνίας μεταξὺ τοῦ "Αγγλου πρωθυπουργοῦ κ. Λόϋδ Τζὼρτζ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Λόρδου Κῶρζον. 'Η ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Κῶρζον ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν εἶναι προσωρινὴ, ὀφείλεται δὲ εἰς λόγους ὑγείας.

Ἀρ. 39680 ΑΘΗΝΑΙ 17 Μαΐου ὥρα 2 πρωϊνή

Τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθησαν τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια.

Συγκέντρωσις τραυματιῶν

Κατὰ τὴν διακοπὴν τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς πλεῖστοι τραυματίαι συγκεντρωθέντες εἰς τὸ περίβολον αὐτῆς ἐζήτησαν ἐπιμόνως ὅπως ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τὸ κανονίζον τὰς συντάξεις αὐτῶν.

'Ο πρωθυπουργὸς κ. Πρωτοπαπαδάκης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Θεοτόκης διεβεβαίωσαν τοὺς τραυματίας ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ ψηφισθῇ.

Συνεπείᾳ τῶν διεβεβαιώσεων τούτων δὲν ἐσημειώθησαν εὐτυχῶς ἐκτροπα.

'Η συζήτησις ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν

Τὴν ἐνδεκάτην τῆς νυκτὸς ἐταναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς ὡμίλησαν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων οἱ κ. κ. 'Αργυρόπουλος, Δαγκλῆς, Τσουκαλᾶς, καὶ Μπούσιος.

'Η συζήτησις συνεχίζεται μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

Τὸ 'Αγροτικὸν ζήτημα

Κατόπιν τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Γούναρη ὅτι ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Τερτίπη, θὰ συζητηθῇ τὴν προσεχῆ Τρίτην τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα.

Προαγωγὴ εἰς πρεσβευτὰς

Οἱ μέχρι τοῦδε ὡς ἐπιτετραμμένοι παραμένοντες εἰς τὰς διαφόρους πρεσβείας κ. κ. Σιτσιλιάνος, Ραγκάβης, καὶ Σιμόπουλος προάγονται εἰς πρεσβευτάς.

Τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια

Τὰ πρῶτα φορολογικὰ νομοσχέδια ἅτινα θὰ ὑποβληθοῦν ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς 'Εθνοσυνελεύσεως τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ἀφορῶσι τὰς Τραπέζας καὶ τὰς ἀνανύμους ἑταιρίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΥΣΤΑΤΗ ΩΡΑ

Ἀρ. 39693 ΑΘΗΝΑΙ 17 Μαΐου ὥρα 4.10 πρωϊνή

Τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον Μυτιλήνης

Παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐλήφθη ἀπόφασις περὶ καταργήσεως τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου Μυτιλήνης.

Τὸ Κονσόρτσιουμ

Σήμερον ἀποφασίζεται ὅτως τὸ Κονσόρτσιουμ τροφοδοτηθῇ δι' 1.600,000 λιρῶν.

Τὴν ὑποπτείαν τοῦ Κονσόρτσιου ἀναλαμβάνει ὁ πρωθυπουργὸς κ. Πρωτοπαπαδάκης.

Κατάργησις Γεν. Διοικήσεων

'Ο ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κ. Στράτος ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν νοδοσχέδιον περὶ καταργήσεω, τῶν Γενικῶν Διοικήσεων Χίου, Λέσβου, Σάμου καὶ Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

Τὸ νομοσχέδιον περὶ συντάξεων

Συνεχισθείσης τῆς συνεδρίας τῆς 'Εθνοσυνελεύσεως ἐψηφίσθη τὴν τετάρτην πρωϊνὴν ὥραν τὸ νομοσχέδιον περὶ συντάξεων.

Διὰ τὰς Κεμαλικὰς ὠμότητας

'Η συζήτησις διὰ τὰς Κεμαλικὰς ὠμότητας ἀνεβλήθη καὶ πάλιν διὰ τὴν Τετάρτην.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Σιγάρα ! Σιγάρα !
300,000 τὴν ἡμέραν
ρεκὸρ παραγωγῆς
Διὰ τελειοτάτου μηχανήματος τοῦ παγκοσμίου φήμης ἐργοστασίου
United Cigarette Machine & C°
Dresden
Τὸ μετέφερεν ἐσχάτως ἐκ Γερμανίας ὁ καπνοβιομηχανικὸς οἶκος
ΥΙΩΝ Α. ΧΙΩΤΕΛΛΗ
Τὸ αὐτὸ μηχάνημα παράγει καὶ σιγαρέττα μὲ ἐπιστόμιον
φελλοῦ καὶ χρυσοῦ
ἀνώτερα ἄλλων εἰς κατασκευὴν καὶ τελειότητα.
Χρησιμοποιοῦνται τὰ καλλίτερα καπνὰ διὰ πατσάλια σιγαρέττων
ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ Τεχνῖται, Τορνευταὶ, Ἐφαρμοστοὶ καὶ Σιδηρουργοὶ διὰ τὸ Μηχανουργεῖον *Λουκᾶ καὶ Καραμητσοπούλου* 3—15

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ
Κάθε Τετάρτη
Τὸ *«Ἀμπασία»* ἀναχωρεῖ τὴν Τετάρτην 18 Μαΐου μεσημβρίαν διὰ Σμύρνην, Πειραιᾶ καὶ 'Αλεξάνδρειαν.
Τὸ *«Μαχμουδιὲ»* ἀναχωρεῖ τὴν Τρίτην 24 Μαΐου ὥραν 4 μ. μ. διὰ Σμύρνην, Χίον, Ρόδον, 'Αττάλειαν, Μερσίναν, 'Αλεξανδρέτταν, Λαοδίκειαν, Τρίπολιν, Βηρυτὸν, Φαμαγούστα Λάρνακα (Κύπρου) Κάϊφφαν, Γιάφφα, Πόρτ-Σαΐδ καὶ 'Αλεξάνδρειαν.

Κόζουλις — Λάϊν
'Επιτραπείσης τῆς μεταναστεύσεως διὰ τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας τῆς 'Αμερικῆς εἰς τοὺς "Ἕλληνας πολίτας ἄνδρας καὶ γυναίκας, εἰδοποιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκ τούτων ὅτι ἡ 'Εταιρία ἡμῶν ἐπανέλ